



**Svar på fråga 2024/25:833 av Jessica Rodén (S)
Rätten till teckenspråksundervisning enligt språklagen**

Jessica Rodén har frågat mig hur jag avser att agera för att säkerställa att språklagens krav på undervisning i och på svenskt teckenspråk efterlevs, så att döva och hörselskadade barn inte förlorar sin rätt till modersmålsundervisning.

Alla elever ska ges förutsättningar att utvecklas så långt som möjligt. Elever som till följd av en funktionsnedsättning har svårt att uppfylla de olika betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som gäller, ska ges stöd som syftar till att så långt som möjligt motverka funktionsnedsättningens konsekvenser (3 kap. 2 § skollagen [2010:800]).

Av 14–15 § § språklagen (2009:600) framgår att den som har ett annat modersmål än svenska, något av minoritetsspråken eller som använder teckenspråk, ska ges möjlighet att utveckla och använda detta språk samt att detta är en skyldighet för det allmänna. Enligt skollagen ska en elev som har en vårdnadshavare med ett annat modersmål än svenska erbjudas

modersmålsundervisning i detta språk om språket är elevens dagliga umgängesspråk i hemmet, och eleven har grundläggande kunskaper i språket (10 kap. 7 §, 11 kap. 10 §, 12 kap. 7 § och 13 kap. 7 § skollagen). Det finns inga särskilda kurs- och ämnesplaner för svenskt teckenspråk som modersmål. Undervisningen behöver därför i stället bedrivas utifrån de generella kurs- och ämnesplanerna för ämnet modersmål. Bestämmelser om att elever ska erbjudas modersmålsundervisning är inte något som kommuner eller enskilda huvudmän kan bortse ifrån.

Stockholm den 5 mars 2025

Lotta Edholm